

161 Сирота

— 31 — (Крем. двор. редкомес)

Азъ въ гори, тинни гори —

Гори Мисенински!

Ма цолъ ми сме зимъ лютъ

Все зени въе,

А нате азъ съмъ ухърпана

Мрага и зени.

И азъ искамъ да не мара

Свръхъ да не късамъ.

Но кахрме, мии друзрки,

Кой би нуръ немакамъ?

Евъ е моя добръ татко?

У въ зени заровенъ.

Евъ е мойта свигна майка?

Ирава надъ ней никне.

Помнамъ братежъ, ни сестрица

Ба ма порастуни;

Егивъ върне ми е мана

И нелъ ми зена. Н.Ф.С. 1866.